

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000409 18 Кж 2
Бања Лука, 05.11.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Г.К., С.К. и Т.М., због кривичног дјела зеленаштво из члана 235. став 5. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог Г.К. и његовог браниоца, адвоката М.К. из П., изјављеним против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 18 Кв 5 од 17.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 05.11.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог Г.К. и његовог браниоца, изјављене против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 18 Кв 5 од 17.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000409 18 Кв 5 од 17.10.2018. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), утврђено је да и даље постоје разлози за притвор према оптуженим Г.К., С.К. и Т.М., по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Приједору број Т22 0 КТ 0010585 18 од 15.8.2018. године, терете за извршење кривичног дјела зеленаштво из члана 235. став 5. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили оптужени Г.К. и његов бранилац, адвокат М.К. из П.

Оптужени није навео жалбене основе, међутим, аргументима из образложења жалбе, оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за закључак о постојању посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, са приједлогом да се преиначи побијано рјешење и притвор замјени мјерама забрана из члана 185. ЗКП РС.

Бранилац оптуженог Г.К. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, са приједлогом да се преиначи побијано рјешење и притвор укине, те оптужени пусти на слободу. У образложењу жалбе нису

наведени аргументи за било који од облика битних повреда одредба кривичног поступка из члана 311. став 1. и 2. ЗКП РС. У основи, оспорава се постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, по којем је притвор продужен побијаним рјешењем.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани жалбени приговори, којима се оспорава постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење правилно утврђује и даје ваљане разлоге да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени поновити кривично дјело, имајући у виду да се потврђеном оптужницом терети за извршење кривичног дјела зеленаштво из члана 235. став 5. у вези са ставом 1. КЗ РС, односно да се, заједно са осталим оптуженим, у виду занимања бавио извршењем предметног кривичног дјела и то у једном континуитету и дужем временском периоду, од почетка 2015. до 21.03.2018. године. Када се ове чињенице доведу у везу са бројношћу оштећених (20 лица) и начином на који је наплаћиван дуг и камате, да знатан број свједока још увијек нису исплатили камате, затим упорност која је испољена у изношћивању новца од оштећених, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да су то нарочите околности које оправдавају бојазан да би оптужени, пуштањем на слободу, поновио предметно кривично дјело, за које се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна (прописана казна затвора од 2 до 12 година и новчана казна).

У наведеним околностима и по оцјени овог суда, стичу се разлози за продужење притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Коначно, а што је од одлучног значаја, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у образложењу жалби се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено ја као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић